

Zegen - geven en leven!

Liturgiesuggesties:

Gezang 21: 1, 3, 5 en 6

Psalm 84: 1 en 6 NB of Zingende Gezegend 265: 1, 2 en 3

Gods Leefregels

Psalm 33: 5 en 7 NB of Evangelische Liedbundel 422: 1, 2, 3 en 4

Voor de kinderen

Evangelische Liedbundel 68: 1 en 2

1^e Schriftlezing: Jesaja 35: 1-10

Psalm 70: 2 NB

2^e Schriftlezing: Markus 10: 46-52 (NBV 2004)

Psalm 91: 8 NB

Verkondiging

Psalm 146: 4 en 5 NB

Gezang 456: 1

***

Voor de kinderen:

Dia 1

In de verte ligt Jericho. Jericho, de stad met de vele palmbomen.

Jericho, vlak bij een doorwaadbare plaats in de rivier de Jordaan.

In en rond Jericho is het druk.

Het is lente. Overal bloeien de bloemen.

Al gauw is het Paasfeest.

Dan vieren de mensen dat het volk van Israël uit het land Egypte werd bevrijd.

Ieder jaar wordt het feest van Pasen gevierd.

En wie kan ... wil dit feest één keer in zijn leven in Jeruzalem vieren.

Dia 2

Onderweg naar het feest in Jeruzalem moeten veel mensen langs Jericho.

Ook voor bedelaars - blinden, lammen en andere mensen met een handicap - zijn het goede dagen.

De mensen zijn in een goede stemming en geven veel meer dan anders.

Ook Bartimeüs zit langs de weg, even buiten de stad Jericho.

Het is een goed plaatsje waar hij zit.

Bartimeüs is blind.

Blinde mensen konden in de tijd van de Heer Jezus niets anders doen dan hun hand ophouden.

'Mag ik wat geld van je?'

Dia 3

Vandaag zal het een heel bijzondere dag voor Bartimeüs worden.

Jezus is met zijn leerlingen op weg naar het feest in Jeruzalem.

Bartimeüs heeft natuurlijk de verhalen over Jezus gehoord.

Want al kan hij niet zien met zijn ogen ... horen kan Bartimeüs als de beste.

Jezus kan zieke mensen weer beter maken.

Deze Jezus moet dan wel de beloofde Messias zijn, de Zoon van David!

'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!', roept Bartimeüs.
Meteen is er iemand die hem een duw geeft: 'Hou toch je mond, man, als de Romeinen dat horen!'
Maar daar trekt Bartimeüs zich niets van aan.
'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' roept hij weer.

Dia 4

Hij wordt aan zijn arm getrokken. 'Jezus roept je.'
En voor hij het weet, duwt iemand hem naar Jezus toe.
Bartimeüs hoort Jezus vragen: 'Waarom roep je mij?'
'Wat wil je dat ik doe?'
'Och Heer,' zegt Bartimeüs zacht, 'Ik wil graag zien.'
'Je bent gered' - zegt Jezus.
'Door je geloof heb je gezien wie Ik ben.'
En Bartimeüs kan vanaf dit moment alles zien.
Hij wordt een volgeling van Jezus.

Vandaag, jongens en meisjes, is het Hulpverleningszondag.
Zoals Jezus Bartimeüs heeft geholpen, hem zelfs heeft genezen, zo mogen ook wij andere mensen helpen.
Hoe je dat kunt doen?
Daarover hoor je straks meer in de Kindernevendienst en in de bijdrage van de Bijbelklas.

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,
Blind-zijn vandaag ... dat is gelukkig toch heel wat anders dan in Jezus' dagen.
Een blinde - vandaag - kan bijvoorbeeld gaan en staan waar hij wil ... met een blinde-geleide-hond.
En een blinde - vandaag - kan lezen, ... met zijn handen.
De letters kan hij weliswaar niet zien, maar wel voelen.
Brailleschrift ... boeken en kranten vol.
Blinden - vandaag - kunnen gelukkig heel wat, ze tellen gewoon mee, ze leven tussen ons in.
Toch kennen blinden ook hun beperkingen.
Blinden kunnen geen kleuren zien, en geen zwart en geen wit.
En geen bomen. Die horen ze alleen maar ruisen.
En ze zien de zon niet op gaan.
Die voelen ze alleen maar, aan de warmte op hun gezicht.
Dingen die wij ... niet missen.
Die wij zo maar wèl hebben.
Waarom wij wel en ... zij niet?
Zouden we niet meer dankbaar moeten zijn voor onze ogen, onze oren, ons lichaam, ons leven?
Daar mag je, jongelui, broeders en zusters, best wel eens over nadenken.
Maar in de tijd dat Bartimeüs leefde, ... wisten ze met blinde mensen eigenlijk geen raad.
Er bleef maar één oplossing over: laat ze maar bedelen, aan de kant van de weg.

En daar zaten ze dan. In lange rijen.
Want er waren veel blinden.
Men had toen nog niet zoveel geneesmiddelen tegen allerlei oogziekten.
In lange rijen langs de straat zaten ze in het stof van de weg te schreeuwen om een paar shekels.
Wat een leven!
De straat was van de blinden.
Sommigen van hen gingen midden op de weg zitten, zodat de mensen er bijna niet langs konden, ... en ze staken hun hand maar uit.
Af en toe kregen ze een schop van iemand die driftig werd.
En soms stond er wel eens iemand stiekem op hun tenen of op hun handen.
Heel gemeen.
Ze konden immers toch niet zien ... wie het gedaan had.
De mensen zijn soms wreed. Toen en nu!
Van veel mensen kennen ze de voetstappen. Nu nòg.
En ze horen direct dat er wat bijzonders aan de hand is. Bartimeüs ook.

Daar voor de poort van Jericho, de palmenstad, in het hete zand van dat laagste punt van de wereld, ... zit hij dan: de zoon van Timeüs.
En op een dag hoort hij iets dat ongewoon is.
Veel mensen komen eraan, een grote club, een reisgezelschap.
Geen paarden of wagens zijn erbij, geen rijke mensen dus.
Geen gelijke passen, geen soldaten dus.
Geen slof-slof van kamelen, dus geen handelskaravaan.
Ja, wat blijft er dan eigenlijk over?
Hij vraagt het aan een voorbijganger.
'Wat komt daar in 's hemelsnaam aan?'
Hij wil alles weten, meteen.
Bartimeüs móet weten wie het zijn.
Want zijn techniek van bedelen zal hij moeten aanpassen aan de aard van de mensen die bij hem langskomen.
Zijn het simpele mensen, dan moet hij zielig doen.
Zijn het rijke mensen, dan kan hij meer vragen.
Nee, hij heeft allang geen hekel meer aan zichzelf.
Hij is vergeten de mensen te haten om het onrecht dat ze hem aandoen.
Hij zal in leven moeten blijven, dat is punt één.
En daar heeft hij geld voor nodig, dat is punt twee.
Dat zullen de voorbijgangers hem moeten geven, dat is punt drie, klaar.
Bedelen is een vak apart.
Het is Bartimeüs' ... beroep geworden.
Daarom ... 'Wat is er aan de hand?'
'Wie zijn die mensen, die daar aankomen?'
'In hemelsnaam ... vertel het mij!'

'Jezus de Nazareeër, Jezus van Nazaret!'
'Hij is het die daar in aantocht is.'
Bartimeüs kijkt plotseling met zijn dode ogen ... alle kanten uit.
Hij schokschoudert.
Hij maakt heftige bewegingen.

Het bloed trekt uit zijn gezicht weg.
Hij is hevig geschrokken.
Jezus van Nazaret... dat is de rabbi uit het noorden.
Die geneest zieken, de meest erge.
Zelfs melaatsen.
Dat zal eens ... de Messias doen.
De Zoon van David.
Jezus? De Messias?
Hoe komt hij daarbij? 'Bartimeüs je ziet spoken.'
'De wens is de vader van de gedachte.'
'Wás Jezus de Messias maar, maar Hij is het niet.'
'Hij is het wél!'
'Nooit meer bedelen.'
'Gewoon werk doen. Net als iedereen.'
"Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!"

'Wie roept dat hardop?'
'Moeten de Romeinen dat horen?'
'Herrie kunnen we hier niet hebben.'
'Laat die blinde kerel zijn mond houden', roept men.
Bartimeüs kan het niet schelen.
Als men tegen hem in schreeuwt, moet hij nog harder schreeuwen.
Anders loopt Jezus hem ongemerkt voorbij:
"Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!"
En Jezus staat stil.
'Wat wil je dat Ik je doe?'
'Ik wil kijken, Heer, kijken, kijken, alles, alles zien.'
'Kijk dan maar.'
'Kijk, je geloof heeft je gered.'
En Bartimeüs kijkt, en hij ziet Jezus - voor de eerste maal in zijn leven - recht in het gezicht.

Vanaf dát moment, gemeente, verandert Bartimeüs' leven.
Hij heeft Jezus gezien.
Met eigen ogen.
De Zoon van David. De Messias van Israël.
Dan kun je verder nog maar één ding doen: Jezus volgen.
Je bij Hem aansluiten. Zijn weg gaan.
Bartimeüs wordt een volgeling van Jezus.
Zijn geloof heeft hem ... behouden!
En dan ... dan is het verhaal dat Marcus ons vertelt ... opeens uit.

***

Maar wat is er, beste mensen, zo bijzonder aan deze geschiedenis uit de Bijbel, dat we hem vanmorgen lezen op deze hulpverleningszondag?
Iets ... wat ik tot nu toe nog niet heb genoemd.
Het gaat mij vanmorgen om de reactie van de volgelingen van de Heer Jezus: De discipelen en een talrijke schare.

De evangelist Marcus laat - meer dan Lucas en Matteüs - zien ... hoe de volgelingen van de Heer Jezus reageren.
Enerzijds op het hulpgeroep van de blinde; anderzijds op het bevel van Jezus: "Roep hem!"
Eerst snauwen ze hem toe dat hij zijn mond moet houden.
Ze willen dat hij zal zwijgen.
Ze hebben immers haast.
Ze zijn samen - met Jezus - op weg naar Jeruzalem.
Dáár zal het gebeuren.
Dáár zal Jezus Koning worden.
Ze hebben geen tijd voor deze arme stakker aan de kant van de weg.
Bovendien: Zoon van David ... pas maar op met die woorden.
Daar kon je - bij wijze van spreken - voor worden opgepakt en ... in de gevangenis worden opgesloten.
Zoon van David ... die woorden waren - in een tijd van romeinse overheersing - veel te politiek geladen.
'Hou toch je mond!'

Er is nog iets.
In de ogen van de mensen ... heeft een blinde Bartimeüs niets te verwachten van Jezus.
Blind en een bedelaar. Wie kijkt daar nou naar om?
Maar Bartimeüs laat zich niet afschepen, hij roept des te meer.
Daaruit blijkt, beste mensen, zijn geloof.
Bartimeüs gelóóft dat Jezus hem kan helpen.
Hij heeft over Hem horen vertellen.
Want als je de ganse lange dag bij de straat zit ... vang je al het nieuws op.
Bartimeüs heeft het goede nieuws over deze rabbi van Nazaret al vele malen gehoord.
Dit is zijn kans. Nu of nooit!
Hij vertrouwt er op, hij gelooft dat Jezus hem kan helpen.
Hij is zijn enige redding, zijn enige hoop.
Bovendien ... als deze Jezus zoveel wonderen gedaan heeft ... zou Hij dan niet ...?
Al roepende spreekt Bartimeüs zijn geloof uit: "Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!"

*

Heel deze geschiedenis draait als het ware ... om het stilstaan van Jezus.
Jezus staat stil ... op het geroep van de blinde Bartimeüs.
Dat stilstaan verandert alles.
Jezus gaat niet - zoals zoveel mensen - aan hem voorbij.
De Zoon van David heeft aandacht voor de nood van de enkeling.
Wat zie je dat trouwens vaak in het Nieuwe Testament.
Mensen die met een grote boog om de nood en ellende van een ander heengaan.
Ze vinden het ... te moeilijk.
Ze weten niet ... wat ze moeten zeggen.
Moet dat dan altijd?
Moet je - bij een mens in nood, in verdriet, in de ellende - altijd wát zeggen?

Ik moet dan altijd denken aan de vrienden van Job.
Als zij bij hem komen om hem te condoleren met het verlies van z'n kinderen en z'n bezit ... houden ze hun mond.
Zeven dagen en zeven nachten.
Ook dát is met elkaar mee-leven. Ook dat is mee-de-lijden.

Lieve mensen, wees nou eens eerlijk: Gaan wij - net als de mensen in Jezus' dagen - ook niet dikwijls om de nood van mensen heen?
We weten er niet goed raad mee.
We voelen ons er niet erg ... plezierig bij.
Niet op ons gemak.
We 'zappen' dat hongerende kind op de t.v. maar gauw weg met een druk op de knop.
Of we lopen met een grote boog om een dakloze zwerver heen.
En met die gehandicapte - geestelijk, lichamelijk - weten we ook niet goed raad.
Jezus daarentegen leert ons om op de nood van mensen in te gaan.
Om stil te staan.
Om aandacht te geven aan die naaste broeder of zuster - dichtbij en ver weg.
Om stil te staan.
Om tijd te nemen ... om naar het verhaal van die ander te luisteren.
Láát die ander maar z'n nood vertellen.
Loop er toch niet zo gemakkelijk over heen.
Stil staan en luisteren.
Misschien is dat wel één van de moeilijkste dingen in het leven .... zo gehaast als we zijn.
Zo gauw we van die ander af proberen te komen.

"Jezus bleef staan en zei: Roep hem."
Ik zei al, deze geschiedenis heeft zijn keerpunt in het stilstaan van Jezus.
De nood van Bartimeüs doet Jezus stilstaan.
Stilstaan op de weg naar Jeruzalem.
De weg van het lijden. De Via Dolorosa.
Maar dit stilstaan van Jezus ... verandert ineens alles.
Voor Bartimeüs, maar ook voor de mensen om hem heen: de discipelen en de schare.
Zij, die eerst Bartimeüs toe snauwden: 'Hou toch je mond! ...' worden nu door Jezus gebruikt.
Ze zijn opeens geraakt door Zijn aandacht voor de blinde.
Want wat doen ze ...
Ze spreken hem moed in: "Houd moed, sta op, Hij roept u."
Zie je ... hun houding draait 180 graden om.
Het is verbazingwekkend.
Hun leven is veranderd door Jezus, die op zijn weg naar Jeruzalem, de weg van lijden en sterven, stil staat en zegt: "Roep hem!"

***

En nu wijzelf. Je zou, broeders en zusters, jongens en meisjes, vanuit deze geschiedenis uit de Bijbel verschillende lijnen naar jezelf kunnen trekken. Je zou kunnen zeggen:

- Je moet blijven volhouden in je geloof.

Blijf de aandacht vragen van God, van Jezus.

Blijf bidden.

Blijf vertrouwen dat Jezus je hoort en je gebed verhoort.

Je zult zien ... je geloof, je vertrouwen wordt nooit en te nimmer beschaamd.

Ik denk aan nog iets anders.

Daarvoor heb ik een paar sandalen meegebracht.

Kleine kinderen doen weleens een spelletje door met hun voeten ... in de schoenen van hun ouders te gaan.

Van die kleine voetjes in van die veel te grote schoenen.

Weet je ... ik dacht zo: Je kunt net als dat kinderspelletje nadat je deze preek gehoord hebt verschillende paren schoenen aantrekken.

1. De sandalen van Bartimeüs bijvoorbeeld.

Je zou je kunnen voorstellen dat je blind bent ... nee, niet echt ... maar blind voor God. Dan denk ik - aan wat de Bijbel bedoelt met het woord: zonde.

Blind voor Gods bedoeling met je leven.

Blind voor de dingen van het geloof en van Gods Koninkrijk.

En dan komt Jezus bij je langs ... je zit - met zo velen - langs de stoffige weg van het leven.

Verwacht je het dan van mensen ... van hun aalmoezen, van hun barmhartigheid?

Of roep je om Jezus, om zijn medelijden, om zijn genezend ingrijpen in je leven?

En als de Heer Jezus dan vandaag bij je blijft staan en je vraagt: "Wat wil je dat Ik voor je doe?" dan roep je met Bartimeüs en al die anderen in koor: 'Zorg dat ik weer kan zien!'

'Ik wil zo graag, dat U mij geneest van datgene, dat door de zonde in mijn leven kapot is gegaan.'

'Dat het weer gaaf, heel wordt.'

'Dat ik weer beantwoordt aan Uw bedoeling met mijn leven!'

Weet je wat ik in deze geschiedenis zo prachtig vind?

Jezus laat Bartimeüs ... bij Zich róepen.

Als Jezus je roept, dan is er hoop voor de toekomst!

Ook als je alle moed bent verloren.

Ook als je zelfs te moe bent om op te staan en aan het werk te gaan.

Ook als je geen hand meer voor ogen kunt zien en alles even donker voor je is geworden.

Jezus laat je roepen!

Er is hoop, ook voor jou.

Nee, niet dat je alles direct weer scherp kunt zien.

En misschien heb je nog een hele weg te gaan om bij Jezus te komen.

Maar: Er is hoop! Houdt moed!

Je zult bij Jezus weer de vreugde van het leven mogen ervaren.

Bartimeüs gelooft.

Hij staat op. Hij gaat naar Jezus.

En na zijn genezing wordt Bartimeüs, de bedelaar ... een volgeling van Jezus. Hij is er bij ... als Jezus zijn intocht houdt in Jeruzalem.

Hij volgt Jezus op zijn weg naar het kruis.

Hij ziet Jezus als Hij is opgestaan uit de dood.

Stap eens in de sandalen van Bartimeüs, bijvoorbeeld.

2. Je kunt ook de schoenen aantrekken van de discipelen en de mensen, die met Jezus op weg zijn.

En dat laatste ... dat zijn we toch ook?

We zijn toch op weg met de Heer Jezus?

Op weg naar Jeruzalem, naar de nieuwe wereld van God, waar aan alle gebrokenheid - die door de zonde in de wereld is gekomen - een einde zal zijn gekomen.

We zijn op weg, op weg met Jezus.

Discipelen, volgelingen zijn we.

Waar Jezus gaat ... gaan wij ook.

Wij zetten onze voetstappen in zijn spoor.

Maar als nu de Heer Jezus vandaag stilstaat bij een mens in nood, sta jij dan ook stil?

Niet uit nieuwsgierigheid, maar ... uit barmhartigheid?

Bewogen met het leed, het lot, van die ander in nood?

Barmhartigheid.

In de Bijbel heeft dat alles te maken met het binnenste van je lichaam.

Je kent vast wel de uitdrukking: Dat gaat door merg en been.

Barmhartigheid betekent dat de nood van die ander je raakt in merg en been.

Je krijgt het er koud van als je die ogen van dat hongerende kind je aanstaren.

Je krijgt het er warm van als je ziet hoe mensen zich over zo'n kind ontfermen.

*

Vandaag is het Hulpverleningszondag.

Het thema van deze dag is: Zegen, dat is geven en leven!

In Bartimeüs zien we, jongelui, broeders en zusters, mensen dichtbij en ver weg ... die om onze hulp vragen

Het enige dat ze hebben is een jas of een deken.

Geen huis, geen inkomen, geen brood.

Totaal afhankelijk van de liefde en de barmhartigheid van anderen.

En al die Bartimeüsen roepen: "Heb medelijden met mij."

Heeft de Geest van God, de Geest van Jezus, je ogen en je hart ook geopend voor hun nood?

Het gaat de evangelist Marcus niet alleen om de genezing van de blinde en om zijn vasthoudend geloof in Jezus Christus, de zoon van David.

Het gaat hem ook om de bekering van de discipelen en de schare.

Pas ná het stilstaan van Jezus ... staan ook zij stil.

Pas als Jezus Bartimeüs heeft geroepen ... zien zij ook om naar hen die nood zijn.

Wie de schoen past ... trekke hem aan!

*

De vraag waar ik vanmorgen mee wil eindigen is deze: Zijn je ogen al geopend voor Wie Jezus voor jou wil zijn? J
ouw Redder, jouw Heelmaker, jouw Rabboeni = Meester!
En zijn door de Geest van Jezus jouw ogen open gegaan voor de nood van de ander? Dichtbij en ver weg?
Dan ben je een gezegend mens.
Een mens die mag leven uit de genade en de vergeving door het offer van de Heer Jezus.

Maar wat zou het geweldig zijn, als door ons geven de ogen van anderen mogen open gaan voor wat de Heer Jezus, de Zoon van David, de Zoon van God, op aarde is komen doen.
Opdat ook zij ... zullen leven! Jezus, de Zoon van David, de Zoon van God, kwam naar onze wereld ... om het gebrokenen weer heel te maken.
Om de gevolgen van de macht zonde ... uit de wereld te helpen.
Hij deed het voor ons. Hij deed het voor onze naaste.
Met christelijke bewogenheid mogen wij, die ander de hand reiken, hem moed in spreken, hem bij Jezus brengen.

Je begrijpt, broeders en zusters, jongens en meisjes, Jezus vraagt nogal wat van zijn volgelingen.
Maar óns offer weegt niet op tegen het offer dat de Heer Jezus voor ons heeft gebracht.
Na de genezing van Bartimeüs volgt zijn intocht in Jeruzalem.
Straks het laatste avondmaal en het verraad.
Een dag later aan het kruis.
Dat is zijn offer voor u, voor jou en voor mij.
Zó diep was Hij met ons mensenbestaan bewogen.
Hij gaf Zich prijs tot in de dood.
Wij mogen leven met die zegen.

Geven en leven!
Ga dus maar staan in de sandalen van Bartimeüs, de blinde mens, die na een ontmoeting met Jezus, een volgeling mocht worden.
Wie zijn sandalen past trekke ze aan.
Om de Heiland te volgen ... tot aan de einden van de aarde en de tijd.
Nú en in de eeuwigheid.
"Houd moed, sta op, Hij roept ook u, jou en mij."

***

Laten we samen bidden:
Heer onze God, liefdevolle Vader in de hemel.
Als gezegende mensen mogen wij leven.
Mensen die mogen leven van uw vaderlijke zorg.
Mensen die mogen leven uit de vergeving van zonden door het offer dat uw Zoon voor ons heeft gebracht.
Als gezegende mensen mogen wij - in navolging van de Heer Jezus - anderen tot een zegen zijn.

Vandaag is het onze jaarlijkse Hulpverleningszondag.

We worden bepaald bij de nood van zo velen, dichtbij en ver weg.

Dank dat wij iets aan die nood mogen doen.

Dank dat wij mogen geven ... opdat ook die ander mag leven als mens van U.

Zegen het werk van onze deputaten:

- Het werk van begeleiding van vrouwelijke druggebruikers in Nepal.
- De ontwikkelingshulp in Mozambique.
- De voorlichting over HIV en aids op scholen en in kerken in Venda, Zuid-Afrika.
- De opvang van verslaafden in Het Anker in de Oekraïne.
- De bouw van kleuterscholen op Sulawesi.
- En als gemeente van de Bethelkerk zijn we nauw betrokken bij het werk van Hetty Bloem in Kriel in Zuid-Afrika.

Zegen Hetty en allen die haar bijstaan.

- Zegen de jongeren die zich voorbereiden op hun reis naar Venda komende zomer.
- Zegen ook onze adoptiekinderen die we als gemeente via stichting Red een Kind willen helpen bij hun opvoeding en opleiding.

Er is ook nood dicht bij huis.

- We denken aan het Aanloophuis.

Een warme plek voor dak- en thuislozen.

Zegen onze medewerkers.

- Ook in het ziekenhuis en in verzorgingstehuizen en verpleegtehuizen zijn veel vrijwilligers betrokken.
- En in onze gemeente zelf.

Wat kunnen en mogen we veel voor elkaar betekenen.

Dank U voor al de mogelijkheden die U geeft om ... onszelf, onze tijd en ons geld te geven opdat ook onze naaste dichtbij en ver weg kan leven.

Maak hen en ons tot gezegende mensen, in Jezus' naam.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 1 februari 2009

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !